

Loupežnické koření

Dětský divadelní soubor Žirovnice / Vlastimil Novák, Stanislav Oubram

Koření chuti nevalné až protivné

Dětský divadelní spolek Žirovnice přijel do Třeště s pohádkou dvojice autorů Oubram-Novák Loupežnické koření. Texty z dílny těchto dvou autorů patří k tomu nejméně kvalitnímu, co lze v nabídce pohádek pro děti nalézt, dokonce lze říci, že patří k tomu nejhoršímu, k tomu, co by se opravdu hrát nemělo, chceme-li dětem nabídnout byť sebemenší hodnotu.

Pohádka Loupežnické koření je snůškou vykradených motivů z jiných pohádek, poskládaných bez ladu a skladu. Texty písní obsahují primitivní rýmy a nic z hlediska funkčního zařazení do děje. Dobro a zlo je definováno velmi povrchně, zlo není potrestáno, protože autoři i realizátoři raději říkají, odpusťme si, co jsme si. To je sice dobrý princip ve světě dospělých, ale vůbec nepatří do oblasti výchovy dramatem. Nejde přece o to, aby dítě vidělo na jevišti odpuštění proto, že odpouštět se přece má – jde o to, že potrestání zla se promítá do vzorce chování a do podvědomí člověka zasévá semínko odporu proti zlu v duši. Na představení žirovnických dětí vedených dospělými existenci takového semínka ve své dětské dušičce projevila většina dětí v hledišti. Po otázce z jeviště, zdali „zlí“ loupežníci mají být propuštěni na svobodu, aniž by přesvědčivě projevili polepšení (ke kterému jim ovšem nedává příležitost ani dvojice autorů), zaznělo od dětských diváků hlasité NE! Ale pokračovalo se klidně dál podle textu a k propuštění (odpuštění) došlo. No bodejť by nedošlo! Co mají dělat ti, kteří tuto nesmyslnou pohádku hrají, když má takový konec, že?

V souboru spolu pracují a účinkují děti nejrůznějšího věku od nejmenších školáků až po děti ve věku okolo patnácti let (možná i o něco málo starší). Práce s takto složeným dětským kolektivem vyžaduje rozdělení do tří skupin: prvňáky a druháky, třetáky až pátáky a děti ze šestých až devátých tříd, neboť metodika práce s těmito věkovými skupinami je odlišná jak z pohledu na náplň práce, tak na její cíl.

Dětský divadelní spolek Žirovnice vedou místní ochotnice a pohádku režíruje paní Alexandra Kusiová. Všem lze jen poděkovat za jejich záslužnou práci, za to, že jednou týdně odpoledne věnují dětem dvě hodiny času. Nicméně, aby jejich práce měla smysl a mohla zdárně pokračovat k lepšímu výsledku, existuje jediná cesta: studium odborné literatury z oblasti práce s dětmi v divadelních kroužcích a dětských divadelních souborech. Pro začátek stačí seznámit se s pracemi Evy Machkové na toto téma. Paní režisérce lze doporučit účast v seminářích a kursech pro zájemce o režii, které probíhají na Divadelním Pikniku Volyně, na Jiráskově Hronově, nebo v Kursu praktické režie vedeném pedagogem DAMU a režisérem Milanem Schejbalem, který se divadelním amatérům systematicky věnuje.

Pro lepší výběr předlohy lze doporučit internet. portál www.dobredivadlodetem.cz, kde lze nalézt pod odkazem recenze tipy na kvalitní dramatické předlohy. V duchu hesla „Žádný učený z nebe nespádl“ přeji žirovnickým mnoho chuti do vzdělávání. Jen tudy totiž v jejich případě vede cesta pryč od dalších nezdarů podobných inscenaci i představení Loupežnické pohádky, toho pravděpodobně nejméně zdařilého počínu, co letošní Třešťského divadelního jara v oblasti prezentace práce s dětmi nabídl.

Ladislav Vrchovský